

Uspehi učenk in učencev Osnovne šole Železniki v šolskem letu 2009/2010

Primož Šmid

Avtorica:
Agata Štravs, 1. a.
Mentorica:
Irena Bradeško

Datum	Tekmovanje	Dosežki, priznanja, nagrade	Učenci	Razred	Mentor
02. 02. 2010	Slovenščina	Srebrno Cankarjevo priznanje	Maja Triler	9. c	Majda Tolar
31. 03. 2010	Matematika	Zlato in srebrno Vegovo priznanje in 3. mesto na drž. tekmovanju	Vid Megušar	9. c	Monika Čemažar
			Srebrno Vegovo priznanje	Neža Habjan	7. b
		Tina Mesec		7. a	
		Andreja Koblar		7. b	
		Sara Kokalj		7. c	Bernarda Kavčič
		Katja Trampuš		8. a	
		Nejc Kokalj		8. a	
		Cene Prevc		8. b	Monika Čemažar
		Sandi Kavčič		9. d	
		Matic Prevc	9. a		
28. 01. 2010	Angleščina	Srebrno priznanje	Zala Tolar	8. b	Jana Kusterle
			Nadja Kaplja	8. a	
			Nejc Kokalj	8. a	Tadeja Šuštar
			Urška Čufar	9. d	Marija Prevc
			Timotej Nadrag	9. c	
			Vid Megušar	9. c	Tadeja Šuštar
			Sandi Kavčič	9. b	
02. 04. 2010	Biologija	Zlato proteusovo priznanje	Nejc Peternelj	8. b	Mihela Lahajnar
	Kemija	Zlato Preglovo priznanje	Nejc Kokalj	8. a	Mihela Lahajnar
			Cene Prevc	8. b	
		Srebrno Preglovo priznanje	Katja Trampuš	8. a	Mihela Lahajnar
			Urška Košir	8. a	
			Sandi Kavčič	9. b	Mojca Kešanski
26. 03. 2010	Fizika	Zlato Stefanovo priznanje	Matic Prevc	9. d	Anka Arko
		Srebrno Stefanovo priznanje	Katja Trampuš	8. a	Anka Arko
			Vid Megušar	9. c	
			Sandi Kavčič	9. b	
30. 10. 2010	Logika	Zlato priznanje	Nejc Peternelj	8. b	Monika Čemažar
			Vid Megušar	9. c	
			Matic Prevc	9. d	
		Srebrno priznanje	Katja Trampuš	8. a	
			Brigita Prevc	9. c	

Datum	Tekmovanje	Dosežki, priznanja, nagrade	Učenci	Razred	Mentor
	Drž. tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni	Zlato priznanje	Teja Rakovec	9. a	Mihela Lahajnar
		Srebrno priznanje	Urška Košir	8. a	
31. 03. 2010	Angleščina	Zlata bralna značka	Eva Korošec	6. c	Katja Mohorič
			Nika Rant	6. b	Damjana Demšar
			Anika Bevk	6. a	
			Miha Benedičič	6. b	
			Maja Kalan	6. b	
			Žan Kramar	6. b	
			Tina Pretnar	7. a	Tadeja Šuštar
			Eva Megušar	7. a	
			Andreja Koblar	7. b	
			Tamara Rihtaršič	7. c	Jana Kusterle
			Neža Luznar	7. c	
			Sara Kokalj	7. c	
			Nejc Peternelj	8. b	
			Zala Tolar	8. b	
			Nadja Kaplja	8. a	
			Katja Trampuš	8. a	
			Lucija Tolar	8. a	
			Urška Košir	8. a	Tadeja Šuštar
			Irena Tavčar	8. a	
			Teja Čufer	8. a	
Jan Šmid	9. d				
Teja Rakovec	9. a	Marija Prevc			
Urška Čufar	9. d				
20. 02. 2010	Nemščina	Zlata bralna značka	Nadja Kaplja	8. a	Majda Tolar
			Urška Košir	8. a	
			Matija Grohar	9. d	
			Katja Bohinc	9. c	
			Marcela Bešter	9. a	
			Tina Thaler	9. d	

Datum	Tekmovanje	Dosežki, priznanja, nagrade	Učenci	Razred	Mentor	
	Športna vzgoja	Ekipno državno prvenstvo v atletiki – 2. mesto Starejše deklice	Ekipo OŠ Železniki		Jože Reya Valentina Pintar	
		1. mesto na državnem prvenstvu v veleslalomu	Ekipo OŠ Železniki • Lucija Tolar (1. mesto) • Tajda Marenk (8. mesto) • Andrej Benedičič (2. mesto) • Matic Bradeško (3. mesto)	8. a 6. a 9. c 9. d	Jože Reya	
			1. mesto na državnem prvenstvu v deskanju na snegu	Ekipo OŠ Železniki • Brigita Prevc (2. mesto) • Neža Zupanc (3. mesto) • Rudi Pintar (5. mesto)		9. c 8. c 5. So
				4. mesto na državnem prvenstvu v krosu		Ekipo OŠ Železniki
		5. mesto na ekipnem državnem prvenstvu v gorskem teku	Ekipo OŠ Železniki		Jože Reya	
		5. mesto na ljubljanskem maratonu	Ekipo OŠ Železniki		Jože Reya	
		4. mesto na ekipnem državnem prvenstvu v uličnem teku	Ekipo OŠ Železniki		Jože Reya	
		3. mesto na ekipnem državnem prvenstvu v teku trojk	Ekipo OŠ Železniki		Jože Reya	
		6. mesto na državnem prvenstvu v akrobatiki	Marcela Bešter	9. a	Jože Reya	
		Kriket	2. mesto na državnem prvenstvu	Ekipo OŠ Železniki		Paul Leon Asher

Datum	Tekmovanje	Dosežki, priznanja, nagrade	Učenci	Razred	Mentor
	Ples	Zlato priznanje	Neža Luznar	7. c	Valentina Pintar
			Neža Habjan	7. b	
			Katja Jensterle	7. b	
			Barbara Bevk	7. b	
			Tina Pretnar	7. a	
			Nika Potočnik	7. c	
			Janja Gartner	7. b	
			Maja Ive	9. c	
			Vid Megušar	9. c	
			Ajda Šmid	9. b	
			Jošt Rakovec	9. c	
			Brigita Prevc	9. c	
Matej Kavčič	9. b				
21. 04. 2010	Eko šola	3. mesto na državnem tekmovanju	Tajda Koblar	8. c	Mihela Lahajnar
			Neža Habjan	7. b	
			Tina Pretnar	7. a	
20. 06. 2010	Čipkarska šola	1. mesto in zlato priznanje	Špela Bernard	6. c	Irena Benedičič
		1. mesto in zlato priznanje	Meta Rejec	3. b	
		2. mesto in zlato priznanje	Blaž Freljih	3. a	
		5. mesto in zlato priznanje	Tina Thaler	9. c	
		Srebrno priznanje	Lora Štravs	3. a	
			Deja Dolenc	3. b	
			Lana Šmid	3. b	
			Anja Prezelj	4. c	
			Špela Gortnar	5. a	
			Petra Benedičič	5. a	
			Laura Rant	4. c	
Monika Berce	6. c				

Avtorji: Blaž Hudolin (4. b), Sara Kežar (4. b), Tanja Gartner (4. b), Julija Kovač (4. b), Laura Rant (4. c) in Tina Markelj (4. c). Mentorica: Marija Gasser

Dom tvoje, moje pesmi

Majda Tolar

PRAVA PESEM

*Prava pesem se piše sama,
prava pesem se bere sama,
prava pesem je kakor mama,
od življenja samega dana,
z rano in rožo zaznamovana
in ena sama.*

*Prava pesem se piše zjutraj,
prava pesem se piše čez dan
in se piše, kadar se piše seveda,
na večer in se piše ponoči,
prava pesem se piše noč in dan,
prava pesem se piše, kadar ni moči
srcu biti nič drugega kakor beseda
in vsebeseda.*

*Šele potem, če ti sreča v besedo kane,
šele potem, če beseda beseda ostane,
šele potem, če ti je kdo ne ukrade
in če med ničbesedami ne propade,
pesem (mogoče prava) nastane
zate in zame.*

(Tone Pavček)

Pesem je ena izmed mnogih v pesniški zbirki priljubljenega slovenskega pesnika Toneta Pavčka, ki ji je dal naslov Majhnice in majnice s podnaslovom Pesmi mnogih let za mnoge bralce in je izšla v preteklem letu. V predgovoru k svoji pesniški zbirki je pesnik o sebi iz prve roke zapisal naslednje:

"So pesniki, staroste in starostniki, ki so, kot njihove pesmi, večno mladi: Puškin, Goethe, Petrarka, Ahmatova, naša Prešeren, Župančič in še kdo. In so mladeniči, pravi klasiki: Keats, Lermontov, Burns, Jesenin, Brodski, ali naši Murn, Kette, Kosovel in tudi še kdo. Pesem se ni ne pri enih ne drugih postarala. Pesem, če je prava, se ne stara.

Jaz revež, nisem ne pri teh ne pri onih. Grem v kasna, se pravi stara, nespodobna leta, a otrok v meni se še ni postaral. Zato še kdaj zapiskam na piščal ali zabesedim s svojo večno sosedo besedo o lepem in o hudem v življenju. Potem to oboje, ko oboje postane lepo, lepim na hrbet časa in se veselim, če se zapis še tisti trenutek ne zbríše."

S pričujočo pesniško zbirko so se morali seznaniti vsi učenci 8. in 9. razreda, ki so

se pripravljali na tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje. Tema letošnjega tekmovanja je bila Dom tvoje, moje pesmi. Izbrano književno delo in priporočena dodatna literatura so bili podlaga za preverjanje bralne zmožnosti ter zmožnosti pisanja razlagalnega spisa. Učenci so brali Pavčkove pesmi zato, da bi prodrli v njihovo globino in da bi sledili razvoju pesniškega duha.

Kako uspešno so opravili svoje naloge, pričajo spisi s šolskega tekmovanja, na katerem so učenci pisali razlagalni spis z naslovom Moja prava pesem med ničbesedami. Pred vami so trije najboljši. Vsaka izmed učenk je pokazala veliko mero poznavanja pesnika in literarne teorije ter razumevanja njegovih pesmi.

MOJA PRAVA PESEM MED NÍČBESEDAMI

Pesem Prava pesem je del pesniške zbirke, ki je nastala pod peresom pesnika Toneta Pavčka in ima naslov Majhnice in majnice. Svojo zbirko je pesnik podnaslovil Pesmi mnogih let za mnoge bralce. Tako že v podnaslovu izvemo, da so v knjigi zbrane pesmi za najmlajše, mlade in starejše in da so nastajale skozi mnogo let pesnikovega ustvarjanja.

V pričujoči pesmi se avtor dotakne pesmi same. Na nek način ji kliče: "Dober dan!" To pomeni, da je sam s pesmijo zelo povezan. Prava pesem se ne piše samo takrat, ko si vesel, ko si dobre volje. Prava pesem se piše tudi, ko si v težavah, ko ti življenje pokaže zobe. To je izkusil tudi pesnik sam ob smrti svojega sina, obetavnega pesnika. Pesnika je to seveda zelo pretreslo, vendar se je kmalu spet postavil na noge ter pisal odlične pesmi. V prav vsaki opisuje, da življenje ne sme biti trpljenje. Vsak človek je marsikdaj v zagati, v težavah, vendar za dežjem vedno posije sonce. V pesmi Prava pesem se je pesnik poigral z besedami in stresel vanjo polno "pravih" besed.

Pesem je sestavljena iz treh kitic. Jezik je umetniško dodelan, poln metafor, preprost in razumljiv vsakemu bralcu. Rima veliko prispeva k uglašene-mu ritmu pesmi.

Prava pesem je na nek način optimistična, kar je tudi nasploh značilno za Pavčkovo poezijo. Prava pesem je kakor mama, od življenja samega dana, z rano in rožo zaznamovana in ena sama. Avtor besedila ima pesmi rad tako zelo kot mamó. Prava pesem nastane iz globine srca, piše se z življenjem. Če na svetu ne bi bilo Pavčkove mame, potem tudi pesmi ne bi nastajale izpod prstov pesnikovih rok. Avtor teh besedil gleda na življenje kot čudež. Na vse stvari gleda z lepim očesom in uživa v življenju, ki ga biva, čeprav so včasih prisotne tudi limone, ki ti

zagrenijo trenutke. V vsakem primeru se moraš potruditi in se potegniti iz težav. Življenje zagotovo ni samo uživanje. Zdi se mi povsem normalno, da mladi v teh letih zelo radi uživamo, se imamo "fajn" in nam je všeč, če drugi delajo namesto nas, oziroma je nam treba čim manj delati. Vsi pa vemo, da to ni prav, vendar bi lagala, če bi trdila, da mi ne prija, da na primer ob sobotah vsi pospravljajo po hiši, jaz pa sem lahko na računalniku.

Tone Pavček je v zbirki opisoval prav vse teme življenja. Pisal je o otroštvu, šolanju, ljubezni, o bese-dih ... Meni osebno so najbolj všeč pesmi o ljubezni, saj sem ravno v teh letih, ko smo mladi najbolj zaljubljeni in radi pogledamo za kakšnim fantom. Pavček je tudi sam šel skozi to obdobje in napisal pesmi tudi za svoje simpatije.

Pesnik Tone Pavček se je rodil 29. septembra 1928 v Šentjurju pri Novem mestu, sedaj pa živi v Ljubljani. Po končani gimnaziji je študiral pravo, vendar kot pravi sam – zanj pravo ni bilo pravo. Bil je novinar pri časopisih, na radiu in televiziji in nekaj časa glavni urednik Mladinskega gledališča v Ljubljani. Dve desetletji pred upokojitvijo je bil tudi urednik Cankarjeve založbe. Nekaj let je bil tudi član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Izšlo je že 15 zbirk Pavčkove poezije. Za zbirko Majhnice in fulaste pesmi je dobil prestižno nagrado večernica, saj ta velja za eno najboljših slovenskih mladinskih zbirk.

Ob prebiranju Pavčkovih pesmi začutiš, da je življenje nekaj lepega. Pesnik nam svetuje, naj življenje ne bo trpljenje, ampak dogodivščina, v kateri nismo samo na vrhu. Ampak najbolj važno je, da se naučimo vstati, ko smo na tleh. Pesnik življenju pravi: "Rad te imam!" Imejmo ga tudi mi.

Brigita Prevc, 9. c

MOJA PRAVA PESEM MED NİČBESEDAMI

V celi pesniški zbirki Toneta Pavčka Majhnice in majnice je ogromno pesmi z naslovom ali vsebino, ki opevajo pesem. A prava pesem je ena sama. Pri-poveduje nam, kdaj, kje, kdo in kako se pesem piše – tista prava.

Vsak lahko pesni – poklicno ali za šalo – a ni nujno, da se mu posreči in napiše pesem, s katero ti sapo vzame. Pravi kraj in pravi čas sta potrebna, da napišemo nekaj resnično dobrega. Ob branju pesmi Prava pesem sem se zamislila in ugotovila, da nam Pavček razlaga, da naj vsak piše in piše. Nekega dne, ko si prizadet ali srečen zaradi okolja in dogodkov okoli sebe, pa se ti nasmehne sreča in dobiš navdih za pesem, ki je mogoče tista prava. Vsakemu se bo to zgodilo. Ali bo to tudi zapisal (mogoče tudi objavil in resneje nadaljeval s pisanjem) ali pa bo na ta navdih pozabil, pa je odvisno od posameznikov. Občutek, da se moram še veliko naučiti in spoznati veliko dru-gega, meni neznanega, me je obšel ob branju pesmi. Njena tema se dotakne vseh, ki jo preberejo.

*"Prava pesem je kakor mama,
od življenja samega dana,
z rano in rožo zaznamovana
in ena sama."*

Te vrstice si razlagam, kot da je prava pesem samo ena, ki se rodi iz naših zamisli oz. celotnega dogajanja v življenju. Vsako pesem zaznamujejo lepi in malo manj lepi dogodki. Meni se zdi vsaka pesem neke vrste igra besed, Pavčku pa beseda besed. Pesnik v vsaki svoji pesmi poveljuje/slavi življenje, ki sta mu ga dala mati in sv. Jurij. Veseli se vsakega dneva posebej, prav tako pa tudi vsake pesmi, ki nastane. A sam misli, da ni eden izmed

pravih pesnikov, kot so Prešeren in Kette. Omenje-na Slovenca sta napisala le po eno zbirko pesmi. Res dobrih pesmi – pravih. Le s to zbirko sta se ljudem ohranila v spominu. Sam pa je napisal že 49 knjig, dobrih in malo manj dobrih.

Tone Pavček je Majhnice in majnice razdelil na kar nekaj poglavij oz. tem (rojstvo, otroštvo, šola-nje, ljubezen, beseda, starost, življenje ...). V vsaki je opisal dogodke svojega življenja. Od rojstva pa do enainosemdesetega leta. Kje se je rodil, opisuje v kar nekaj pesmih. "Življenje je dar," pravi. Hvaležen je patronu sv. Juriju, ki ga je v najhujši zimi – njega, majhno in slabotno dete – obvaroval smrti. Šolati se ni maral preveč. Le prvo leto v šoli mu je bilo všeč, ko je bil šolar še doma, na Dolenjskem. Kasneje pa se je šolal v Ljubljani. Dokončal je gimnazijo in pravo, a se je zaposlil kot voditelj na radiu in malih zaslonih, kasneje pa kot urednik založbe. Najbolj so mi bile všeč pesmi, ki opevajo ljubezen. Nekatere si bom celo prepisala v dnevnik, saj sem tudi jaz za-ljubljena in nora. Od vseh prebranih ljubezenskih pesmi in pesmi nasploh se mi je najbolj vtisnila v spomin Nova faca. Ob branju pesmi, ki so opevale stare predmete in so vsebovale starinske besede, pa sem se na smrt dolgočasila. Saj vem, da se Tone Pavček zelo boji, da bi pozabili na star jezik in pra-vo, knjižno slovenščino, a vseeno mislim, da mu ni treba pretiravati.

Knjiga mi je bila še kar všeč, z njo pa sem pridobila znanje o marsičem. Sedaj vem, da moram pisati (pa ne le pesmi, ampak tudi zgodbe in spise), saj mi bo nekega dne uspelo in sestavila bom nekaj pre-sneto dobrega.

Daša Gortnar, 9. a

MOJA PRAVA PESEM MED NIČBESEDAMI

Pesnik Tone Pavček je v svoji knjigi *Majhnice in majnice* zapisal, da je pesem dar življenja, beseda besed. Mislim, da je to želel sporočiti tudi v pesmi *Prava pesem*, kjer nam je želel povedati, da prava pesem pride iz srca, pa naj bo kratka, dolga, preprosta ali zapletena, da je vedno ena sama.

V prvi kitici nam je pesnik sporočil, da se prava pesem piše sama ter da se bere sama. Jaz se s tem popolnoma strinjam. Prava pesem ti vedno tako hitro pride na misel, da se skorajda ne zaveš. Prav tako je takrat, ko se bere, saj se tudi takrat komaj zaveš, kako hitro jo prebereš in kakšen pomen ima. Podobna se mi zdi tudi misel, da je pesem kot mama ter da nam je dana. Misel si razlagam, da je pesem, ko je napisana ali ko si jo sami izmislimo, nam dana, kot nam je vsakemu lastna mama. V tej kitici pa me presune misel, ki pravi, da je pesem z rano in rožo zaznamovana in da je ena sama. To je resnica. Pesem lahko nastane, ko je človek zelo žalosten in se želi nekako izpovedati nečemu ali nekemu. Zato zapiše pesem in mu je lažje. Prav tako kot ob žalostnih lahko pesem nastane ob veselih, lepih in srečnih dogodkih, saj se jih človek vedno rad spominja in jih, kot pravi pesem, vedno nosi v srcu.

Če bi primerjala prvo in drugo kitico, bi zagotovo omenila, da je prva kitica bolj čustvena in izpovedna. Popolnoma drugačna pa se mi zdi druga kitica, ki je "realna" in opisuje vse malo bolj suhoparno, kot pa je opisano v prvi kitici. Vsaj jaz si to tako predstavljam. Druga kitica pripoveduje o tem, da se prava pesem lahko piše kadar koli, tudi takrat, ko si sam, kadar te kaj teži, si prizadet in žalosten – in kot je zapisal pesnik v pesmi, da prava pesem nastane takrat, ko v srcu ni moči biti nič drugega kot beseda in vsebeseda. To si razlagam na tak način: Ko si resnično žalosten in ne veš več, kaj bi s seboj, takrat se v srcu zapiše pesem. Čeprav ne veš, da jo pišeš, si

jo zapisuješ, ko premišljuješ o svoji žalostni usodi in kako se le-ta poigrava s teboj. To pesem v srcu pa človek piše z vsebesedami, ki človeku (posamezniku) ogromno pomenijo oziroma mu pomenijo vse. Tako se v srcu piše prava pesem.

Tretja kitica govori o tem, da je pomembno, da se prava pesem zapiše, če ti uspe. Prave pesmi ti ne sme nihče ukrasti in ti je pravzaprav ne more, saj je samo tvoja. Propasti med ničbesedami-besedami, ki ne pomenijo nikomur nič, pa tudi ne sme. Le če si pesem nekam zapišeš, pa naj bo to na list papirja ali v srce, bo tam ostala zapisana in, kot pravi Tone Pavček, prava.

Glavne teme pesniške zbirke *Majhnice in majnice* so: rojstvo, otroštvo, šola, ljubezen, beseda, dopisi, starozitje, zemlja, življenje. Teme si sledijo v nekem življenjsko zaporednem času. Najprej se rodiš, nato okušaš otroštvo, zatem se šolaš, nato si poiščeš ljubezen za vse življenje, potem sledi obdobje, kjer izrečeš mnogo besed, proti koncu si star in na koncu eno z Zemljo. V zadnji temi pa pesnik občuduje življenje. Moja najljubša tema je življenje, saj so mi vseč pesmi v njej, pa tudi zato, ker imam rada svoje življenje in ga ne bi zamenjala z nobenim drugim človekom in je ena sama prava pesem, v kateri je mnogo lepih in tudi manj lepih trenutkov, ki mi bodo vedno ostali v spominu ne glede na to, kaj se bo še pripetilo.

Tako si jaz razlagam pravo pesem. Čeprav pesnik Tone Pavček, ki ga občudujem, da je naredil tako dobre pesmi, včasih razmišlja drugače kot jaz. V tretji kitici pravi ali bolje rečeno namiguje, da lahko prava pesem nekako zatone v pozabo – a jaz se s tem ne strinjam, saj mislim, da se prava pesem nikoli ne pozabi in večno ostane v tvojem srcu.

Maja Triler, 9. c

Avtorica: Meta Rejec, 3. b. Mentorica: Minka Rant

Avtorica: Naja Prezelj, 2. a. Mentorica: Barbara Demšar

Avtor: Nejc Markelj, 4. b. Mentorica: Danica Mohorič

Avtor: Tadej Marenk, 4. b. Mentorica: Danica Mohorič

Avtor: Urh Kocalj, 4. b. Mentorica: Danica Mohorič